

## εύρημα

**εύρημα, το**, ουσ. [<αρχ. εὔρημα], το εύρημα. **1.** λέγεται για κάποιον ή για κάτι που μας παρουσιάζεται απροσδόκητα και που αποδεικνύεται πολύ χρήσιμος, πολύ ωφέλιμος: «βρήκα έναν υπάλληλο για το γραφείο μου, σωστό εύρημα! || νοίκιασα για όλη την καλοκαιρινή περίοδο μια μονοκατοικία στη Χαλκιδική, τι να σου πω, πραγματικό εύρημα!». **2.** αναπάντεχο, ανέλπιστο απόκτημα, ιδίως αυτό που βρίσκομαι στο δρόμο: «μου 'τυχε ένα εύρημα καθώς ερχόμουν, ολόκληρο πορτοφόλι, φίσκα στο εκατόευρω». **3.** (και για τα δυο φύλα) αναπάντεχη, ανέλπιστη γνωριμία και σύναψη ερωτικού δεσμού: «μου 'τυχε ένα εύρημα στο πάρτι της ξαδέρφης μου, που είναι όλο γλύκα»·

- του φτωχού το εύρημα ή καρφί ή πέταλο, βλ. λ. [φτωχός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας